

@fosselat

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سیمای آب و باران در قرآن

موضوع

تهیه شده توسط حجت الاسلام علی رجبی

اگر آب شما در زمین فرو رود؟!

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاءً كَمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيْكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ

سوره ملک آيه ۲۰

@fosselat

الف) آب

ب) باران

ج) معنویت باران

د) دعاهای طلب باران

الف) آب

۱- نزول آب از آسمان به اندازه

۲- دنیای نخستین از آب

۳- نقش آب در ایجاد حیات

واژه‌های کوناکون قرآن برای "باران"*

۱ نزول آب از آسمان به اندازه

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدْرِ فَأْسُكَنَاهُ فِي
الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابِهِ لَقَادِرُونَ

و از آسمان، آبی به اندازه فرستادیم، و آن را در زمین [در ابزارهای ویژه ای] ساکن کردیم، و بی شک به از بین بردن آن تواناییم «18»

نکته: تمام آیات قرآنی که در ارتباط با آب تعبیر "أنزلنا" دارد اشاره به نزول نخستین آب باران است و نیز تعبیر "ينزل" و "يرسل" اینها همه اصطلاح آب ها از آسمان را تاکید می کنند.

۲ دنیا نخستین از آب

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ ...

اوست که آسمان ها و زمین را در شش دوره آفرید، و [پیش از آن] عرش حکومت و فرمانروایی [او بر آب قرار داشت ...

۳ نقش آب در ایجاد حیات

أَوْلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَّقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنْ

الْمَاءِ كُلَّ شَءٍ حَتَّىٰ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾

آیا کافران ندانسته اند که آسمان ها و زمین [در ابتدای کار] به هم پیوسته بودند، و ما آن دو را شکافت، و از هم باز کردیم، و هرچیز زنده ای را از آب پدید آوردیم، آیا [به یگانگی خداوند] ایمان نمی اورند؟»³⁰

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَفْسِي عَلَىٰ بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَفْسِي عَلَىٰ رِجْلَيْنِ

وَمِنْهُمْ مَنْ يَفْسِي عَلَىٰ أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٥﴾

خداؤند هر جنبنده ای را از آبی [چون نطفه] آفرید، پس گروهی از آنان [جاندارانی هستند که] بر شکمشان می خزند، و برحی از آنان بر روی دو پا و بعضی بر روی چهار پاراه می روند، خداوند آنچه را بخواهد می آفریند، مسلماً خداوند بر هر کاری تواناست «45»

* واژه های گوناگون قرآن برای "باران"

۱- مَطَرُ : و هم ریشه های آن ۱۵ بار: یعنی مصدقی از باران های زیان بار و هلاکت کننده و سنگ باران آسمانی

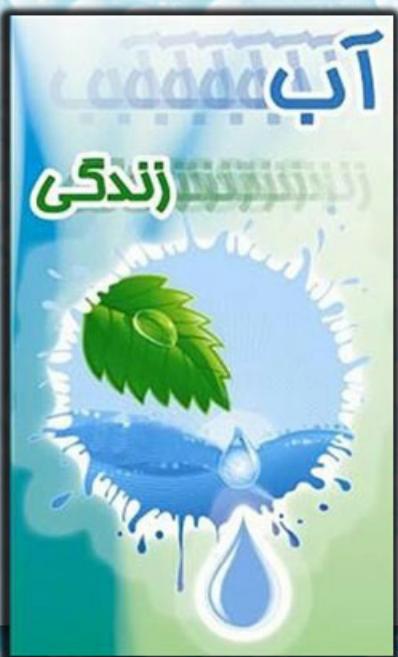
۲- غَيْثٌ : و ساختار های گوناگون آن ۶ بار: یعنی باران سودمند و به هنگام

۳- وَأِبِلٌ : دو بار: باران درشت و سنگین

۴- طَلْلٌ : یک بار: باران سبک و کم

۵- مَاء : بیش از ۶۰ (۶۳) بار: یعنی آب

۶- صَيْبٌ : یک بار: یعنی بارن یا ابر باران زا

@fosselat

ب) باران

- ۱- بارش و نزول باران
- ۲- باران و ذخیره سازی آب
- ۳- باران و آثار پر خیر آن
- ۴- باران و زندگ شدن زمین
- ۵- باران و کیا هان
- ۶- توحید و باران
- ۷- معاد و باران
- ۸- باران و ضرب المثل

ب) باران

- ۱) بارش باران از آسمان و برکات آن
- ۲) بارش باران از ابرهای فشرده
- ۳) بارش تگرگ از ابرهای کوهوار
- ۴) بارش های پی در پی از آسمان
- ۵) باران به هنگام و نزول رحمت الهی

- ۱- بارش و نزول باران
- ۲- باران و ذخیره سازی آب
- ۳- باران و آثار پر خیر آن (ویژگی ها)
- ۴- باران و زندگاندن زمین
- ۵- باران و کیاهان
- ۶- توحید و باران
- ۷- معاد و باران
- ۸- باران و ضرب المثل

باران

ب

۱ بارش و نزول باران

۱ بارش باران از آسمان و برکات آن

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ

شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ

اوست که برایتان از آسمان، آبی فرستاد که بخشی از آن آشامیدنی است، و از بخشی از آن درخت و گیاه که [دامر هایتان را] در آن می چرانید [می روید] «10»

باران

۱ بارش و نزول باران

۲ بارش باران از ابرهای فشرده

وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُفْصَرَاتِ مَاءً ثِجَاجًا (۱۴)

۱۴

۱۴

و از ابرهای متراکم باران زا آبی ریزان فرستادیم «۱۴»

باران

ب

۱ بارش و نزول باران

۲ بارش تگرگ از ابرهای کوهوار [بیرون آمدن باران از لابه لای ابرهای متراکم]

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزِّجِ الْحَبَّابَاتِ ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خَلَالِهِ وَيَنْزَلُ

مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جَبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ

وَيَضْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ (۴۳)

آیا ندانسته ای که خداوند ابری را می راند، آن گاه یعنی [اجزای] آن پیوند برقرار می کند، سپس آن را متراکم می سازد؟ در نهایت می بینی که از لابه لای آن باران بیرون می آید، و از آسمان از کوه هایی از ابر منجمد شده تگرگی فرومی ریزد، پس آسیب آن را به هر که بخواهد می رساند، و از هر که اراده کند برطرف می سازد، نزدیک است درخشندگی برقش [بینایی] چشم را از بین بیرد «43»

باران

ب

۱ بارش و نزول باران

۴ بارش های پی در پی از آسمان

نون

قمر

نون

بدر

أَلْمَ يَرَوَاكُمْ أَهْلَكَنَا مِنْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنَ مَكَّا هُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمْكِنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا
 السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكَنَا هُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا
 مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٦﴾

آیا ندانسته اند که پیش از اینان چه بسیار از امت ها را نابود کردیم، [امت هایی که] به آنان در پهنه زمین نعمت ها و امکاناتی دادیم که به شما نداده ایم، و باران های پی در پی و پریزش برای آنان فرستادیم، و نهرهایی از زیر پایشان جاری ساختیم، [ولی شدیدا ناسپاسی کردند،] در نتیجه همه را به کیفر گناهانشان نابود کردیم، و پس از آنان امت های دیگر را پدید آوردیم «^۶»

أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبَباً ﴿٢٥﴾

که ما از آسمان آب فراوانی فرو ریختیم «²⁵»

باران

ب

۱ بارش و نزول باران

۵ باران به هنگام و نزول رحمت الهی

وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْفَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا
۲۸

وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ

شنبه ۳۰

اوست که باران [سودمند] را پس از آن که [مردم از آمدنش] ناامید شدند نازل می‌کند، و رحمتش را می‌گستراند، و او سرپرست [واقعی] و ستوده خصال است «28»

باران

۱ بارش و نزول باران

* نکته

نکته، یاد کردن قرآن از نحوه بارش باران گوناگون است

أنزل: تکرار در قرآن ۱۲ بار

أنزلنا: تکرار در قرآن ۱۰ بار

نزل: تکرار در قرآن ۳ بار

نزلنا: تکرار در قرآن ۳ بار

ينزل: تکرار در قرآن ۳ بار

- ۱) اسکان آب باران در زیر زمین
- ۲) خروج آب باران از مراکز ذخیره شده در زمین
- ۳) ذخیر سازی باران، کار خداوند است

ب) باران

- ۱- بارش و نزول باران
- ۲- باران و ذخیره سازی آب
- ۳- باران و آثار پر خیر آن (ویژگی ها)
- ۴- باران و زندگاندن زمین
- ۵- باران و کیاهان
- ۶- توحید و باران
- ۷- معاد و باران
- ۸- باران و ضرب المثل

باران

ب

۲ باران و ذخیره سازی آب

۱ اسکان آب باران در زیرزمین

أَلْمَ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَكَهُ يَنَابِيعَ
 فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهْيِئُ فَتَرَاهُ مُضْفَرًا
 ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٢١﴾

آیا ندانسته ای که خداوند از آسمان، آبی فرستاد و آن را به صورت چشمeh هایی در زمین نفوذ داد، سپس به وسیله آن زراعتی پدید می آورد که رنگ هایش متعدد است، سپس [آن زراعت پس از مدتی] خشک می شود نهايیتا آن را زرد شده می بینی، سپس خاشاکش می کند، مسلماً در اين [دگرگونی ها] برای خردمندان [حق جو] مایه بیداری در مورد ربویت، و قدرت و رحمت خداوند است «21»

باران

ب

۲ باران و ذخیره سازی آب

۲ خروج آب باران از مراکز ذخیره شده در زمین [باران و مرتع ها]

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا (٣٠)

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا (٣١)

پنجم

تذکرات ۳۰ و ۳۱

و زمین را بعد از [آفرینش] آسمان گسترش داد «30» و از آن، آب [فراوان و گوارای]ش را بیرون آورد، و چراگاهش را رویانید «31»

باران

ب

۲ باران و ذخیره سازی آب

۳ ذخیره سازی باران، کار خداوند است

وَأَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ

مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿٢٢﴾

﴿٢٢﴾

﴿٢٣﴾

﴿٢٤﴾

بادها را [که] پیوندد هندۀ [ابرها هستند برای مهیا شدن نزول رحمت] فرستادیم، و از آسمان، آبی فرود آوردیم و شما را به وسیله آن سیراب کردیم، در حالی که شما ذخیره کننده آن [در ابرها، و در دل کوه ها، و لایه های زمین و اعماق آن] نیستید «22»

- ۱) باران وسیله طهارت و پاکیزگی هست
- ۲) باران آب پر برکت
- ۳) باران گسترش رحمت الهی
- ۴) باران رزق الهی
- ۵) باران موجب خوشحالی

- # ب) باران
- ۱- بارش و نزول باران
 - ۲- باران و ذخیره سازی آب
 - ۳- باران و آثار پر خیر آن (ویژگی ها) ←
 - ۴- باران و زندگاندن زمین
 - ۵- باران و گیاهان
 - ۶- توحید و باران
 - ۷- معاد و باران
 - ۸- باران و ضرب المثل

باران

ب

۳ باران و آثار پر خیر آن (ویژگی ها)

۱ باران و سیله طهارت و پاکیزگی [مایه ثبات قدم و دلگرمی رزمندگان]

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيِ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلَنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
طَهُورًا (۴۸)

بنده

فقط

بنده

فقال

إِذْ يُغَشِّيْكُمُ النَّعَاسَ أَمْنَةً مِنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ
بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيُزِيطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيَثْبِتَ بِهِ الْأَقْدَامَ (۱۱)

[به یاد آرید] هنگامی که خداوند برای این که آرامش یابید خواب سبکی را بر شما چیره کرد، و آبی از آسمان برایتان فرستاد تا شمارابه وسیله آن [از آلودگی ها] پاک کند، و سوسة شیطان را [که از بدترین ناپاکی هاست] از شما بطرف، و دل هایتان را به آن نیرو بخشد، و گام هایتان را زبرکت آن استوار سازد «۱۱»

باران

ب

۳ باران و آثار پر خیر آن (ویژگی ها)

۲ باران آب پر برکت

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّبَارَكًا فَأَنْبَثْنَا

بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْخَصِيدِ ﴿٩﴾

و از آسمان، آبی پُر خیرو سودمند فرستادیم، و به
وسیله آن باغ ها و دانه های دروکردنی رویاندیم

«۹»

باران

ب

۳ باران و آثار پر خیر آن (ویژگی ها)

۳ باران گسترش رحمت الهی

نون

عده

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّحَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيِ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَتْ سَحَابًا ثُقَالًا سُقْنَاهُ

لِبَلَدِ مَيْتٍ فَأَنْزَلَنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجَنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

اوست که بادها را پیشاپیش [باران] رحمتش مژده دهنده [به ریزش باران] می فرستد تا ابرهای سنگین بار را بردارند. ما آن ها را به سوی سرزمینی مرده می رانیم، و به وسیله آن ها آب [تمریخش] فرود می آوریم، و با آن [آب] همه نوع میوه و محصول پدید می آوریم، به همین صورت مردگان را [در قیامت از لابه لای خاک های گور با حیاتی دوباره] بیرون می آوریم، [ییان این مسائل حیرت انگیز طبیعی برای این است که] تا [به قدرت بی نهاد خداوند] توجه کنید «۵۷»

نون

عده

فَانظُرْ إِلَىٰ آثَارَ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحِيِّي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ

لَمُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

نون

پس با دقت به آثار رحمت خداوند [چون باد و ابر و باران و نتایج آن ها] بنگر که چگونه زمین را پس از مردنیش زنده می کند، بی تردید این [خداآوند] قدرتمند، زنده کننده مردگان است، و او برهکاری تواناست «۵۰»

باران

ب

۳ باران و آثار پر خیر آن (ویژگی ها)

۴ باران رزق الهی

نحو

معنی

وَأَخْتِلَافُ الظَّلَلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَخْيَا بِهِ
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفُ الرِّيَاحِ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٥﴾

و در رفت و آمد شب و روز، و آنچه خداوند از رزق [چون باران و برف] از آسمان فرستاده و به وسیله آن زمین را پس از مردنش زنده ساخته، و در تغییر بادها [از سویی به سوی دیگر]، برای مردم که [در حقایق] اندیشه می کنند نشانه هایی است «۵»

نحو

معنی

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا
يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾

اوست که [همواره] نشانه های خود را [برای آن که او را بشناسید] به شمانشان می دهد، و از آسمان به سود شما رزقی [با ارزش و مناسب] می فرستد، ولی جزکس که [با توجه و اخلاص به خدا] بازمی گردد هشیار نمی شود «۱۳»

باران

ب

۳ باران و آثار پر خیر آن (ویژگی ها)

۵ باران موجب خوشحالی

اللَّهُ الِّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتَثِيرُ سَحَابًا فَيَنْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ
 يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خَلَاهُ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا
 هُمْ يَسْتَبِشُونَ ﴿٤٨﴾

۱۹۴

خداوند است که بادها را می فرستد تا ابری را برمی انگیزد، پس آن ابر را هرگونه که بخواهد در آسمان
 می گستراند و به صورت بخش بخش و پاره های گوناگون در می آورد، پس باران را می بینی که از لابه
 لای آن بیرون می آید، و آن گاه که آن را به هر کس از بندگانش بخواهد می رساند آنان ناگهان شادمان می
 شوند «۴۸»

ب) باران

- ۱) باران و حیات دوباره زمین
- ۲) احیای زمین ، نشانه خداوند و مایه عبرت
- ۳) باران و جنبش و رشد زمین
- ۴) باران و شکافتن زمین

- ۱- بارش و نزول باران
- ۲- باران و ذخیره سازی آب
- ۳- باران و آثار پر خیر آن (ویژگی ها)
- ۴- باران و زندگاندن زمین
- ۵- باران و کیاهان
- ۶- توحید و باران
- ۷- معاد و باران
- ۸- باران و ضرب المثل

باران

ب

باران و زنده شدن زمین

باران و حیات دوباره زمین

وَالذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدْرِ فَأَنْشَرْنَا
 بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَلِكَ تُخْرِجُونَ ﴿١١﴾

و آن که از آسمان، آبی به اندازه فرستاد، در نتیجه سرزمینی مرده را
 به وسیله آن زنده کردیم، و همین گونه شما را [زنده از قبرها]
 بیرون می آورند «۱۱»

باران

ب

۴ باران و زنده شدن زمین

۳ احیای زمین، نشانه خداوند و مایه عبرت

وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحِيِّ
بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

نحو

۲۶

۲۵

و از نشانه های [قدرت و ربویت] اوست که برق [جهنده از ابرها] را مایه ترس [از صاعقه]، و امید [به آمدن باران] به شما نشان می دهد، و از آسمان، آبی
می فرستد که به وسیله آن زمین را پس از مردنش زنده می کند، بی گمان در این [شگفتی های آفرینش] نشانه هایی است برای مردم که تعقل می کنند

...وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَخِيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ

نحو

۲۷

۲۸

وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾

... و بارانی که خداوند از آسمان به زمین فرود آورده و به وسیله آن زمین را پس از مردنش زنده ساخته، و در آن از هر نوع جنبنده ای پخش کرده، و جابه جاکردن
بادها و ابرهای به کار گرفته شده میان آسمان و زمین، نشانه هایی است [از قدرت و ربویت و رحمت خدا] برای گروهی که می اندیشنند «164»

باران

ب

۴ باران و زنده شدن زمین

۳ باران و جنبش و رشد زمین

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنَّكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ
 وَرَبَّتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحِيطٌ بِالْمَوْتِيِّ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

نحو

فصلات

نحو

نحو

نحو

و از نشانه های [ربویت و قدرت] او این است که زمین را خشک و بسیار می بینی، چون باران بر آن بباریم به جنبش آید و رشد کند، یقیناً کسی که زمین [مرده] را حیات می دهد مردگان را نیز زنده می کند؛ زیرا او بر هر کاری تواناست «39»

وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ وَأَنْبَتَتْ

منْ كُلِّ زُوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٤٥﴾

[از نشانه های دیگر قدرت ما این است که] زمین را [در زمستان] خشک و بسیار می بینی، پس زمانی که آب [باران] را بر آن می فرستیم می جند و رشد می کند، و از هر نوع گیاه شاداب و زیبایی می رویاند «5»

باران

Baran و زنده شدن زمین F

Baran و شکافتن زمین F

أَنَا صَبَّيْنَا الْمَاءَ صَبًا ﴿٢٥﴾

ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًا ﴿٢٦﴾

جعفر بن مسعود

که ما از آسمان آب فراوانی فرو ریختیم «25» سپس زمین را به صورتی سودمند شکافتیم «26»

فهرست *

@fosselat

ب) باران

- ۱) باران و رویش انواع گیاهان
- ۲) باران و پدید آمدن باغ های سرسبز و میوه های رنگارنگ
- ۳) باران و سرسبزی زمین

- ۱- بارش و نزول باران
- ۲- باران و ذخیره سازی آب
- ۳- باران و آثار پر خیر آن (ویژگی ها)
- ۴- باران و زندگاندن زمین
- ۵- باران و گیاهان**
- ۶- توحید و باران
- ۷- معاد و باران
- ۸- باران و ضرب المثل

باران

ب

۵ باران و گیاهان

۱ باران و رویش انواع گیاهان

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
كَرِيمٌ ﴿١٠﴾

نحوه

نحوه

.... و از آسمان آبی [سودمند] فرستادیم و از زمین به وسیله آن هر نوع گیاه سودمندی رویاندیم «10»

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرْزِ فَنُفْرَجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ
مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يَبْصَرُونَ ﴿٢٧﴾

نحوه

نحوه

آیانداسته اند که ما آب را به سوی زمین خشک و بی گیاه می رانیم، و به وسیله آن، زراعتی [سرسبز و سودمند] پدید می آوریم که دام هایشان و خودشان از آن می خورند؟ آیا [آثار و تایج رحمت خدرا] نمی بینند؟!«27»

باران

۵ باران و گیاهان

۲ باران و پدید آمدن باغ های سرسبز و میوه های رنگارنگ

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ
فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾

پژوهگاری که زمین را به سود شما بستری گسترد، و آسمان را سقفی برافراشته قرار داد، و از آسمان آبی [سودمند] فرستاد
و به وسیله آن از میوه های فراوان، روزی [تمریخشی] برای شما پدید آورد، پس برای خدا همتایان قرار ندهید در حالی
که من دلید [برای خداوند در آفریدن و روزی دادن همتای نیست] «[۲۲]»

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَنَا بِهِ نَبَاتٌ كُلُّ شَنْءٍ فَأَخْرَجَنَا مِنْهُ
خَضْرًا أَنْخَرَجَ مِنْهُ حَبَّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانَ دَانِيَةً وَجَنَاتٍ
مِنْ أَغْنَابٍ وَالْيَتَوْنَ وَالرْقَانَ مُشَتَّبِهَا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٖ انتَظَرُوا
إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْغَرَ وَيَنْعِهِ إِنِّي فِي ذَلِكُمْ لَيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾

او کسی است که از آسمان آبی [فراوان و پر برکت] فرستاده به وسیله آن گیاهان گوناگونی از زمین یرون آوردم، و از
آن ها ساقه ها و شاخه های سبز خارج کردیم، از آن [ساقه ها و شاخه ها] دانه های متراکم درمی آوریم، از شکوفه
درخت خرماء خوش های سر فروهشته [به وجود می آوریم]، و باغ هایی از انگور و...
درخت خرماء خوش های سر فروهشته [به وجود می آوریم]، و باغ هایی از انگور و...
از انسان! آیا ندانسته ای که خداوند از آسمان، آبی [فراوان با ریشه مناسب] فرستاده، پس به وسیله آن میوه هایی
که رنگ هایش گوناگون است پدید آوردم، و در برخی کوه هارگه هایی است به رنگ های متعدد، سپید، سرخ و سیاه
پُربرگ»²⁷

أَقْنَ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَنْبَتَنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَفْجَهٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تَنْبِتُوا
شَجَرَهَا إِلَهٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَغْدِلُونَ ﴿٤٦﴾

آیا معبدان شما در امور هستی مؤنثند، [ایا کسی که آسمان ها و زمین را آفرید، و به سود شما از آسمان، آبی فرستاد
که به وسیله آن باغ های خوب و بیحت اگریز رویاندیم که روایاندن درختانش در قدرت شما نیست؟ آیا با خداوند معبد
دیگری هست [که شریک در قدرت و ریویت او باشد؟ بلکه آنان مردم منحرف [از فطرت و عقل] هستند [که برای
خداوند شریک گرفته اند!] «[۶۰]»

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَنَا بِهِ
ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفَةً الْوَانَهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جَدَدَ بِيَضْ
وَحَمَرَ مُخْتَلِفَ الْوَانَهَا وَغَرَابِيبَ سُودَ ﴿٢٧﴾

ای انسان! آیا ندانسته ای که خداوند از آسمان، آبی [فراوان با ریشه مناسب] فرستاده، پس به وسیله آن میوه هایی
که رنگ هایش گوناگون است پدید آوردم، و در برخی کوه هارگه هایی است به رنگ های متعدد، سپید، سرخ و سیاه
پُربرگ»²⁷

باران

ب

۵ باران و گیاهان

۳ باران و سرسبزی زمین

۶

۷

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتَصْبِحُ
الْأَرْضُ مُخْضَرَةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٣﴾

آیا ندانسته ای که خداوند آبی [فراوان و پُرفایده] از آسمان نازل می کند، در نتیجه زمین سرسبز و خرم می شود؟ به راستی خداوند دقیق [و ریزنگر] و آگاه است «63»

@fosselat

ب) باران آب

- ۱) خداوند نازل کننده باران
- ۲) خداوند نوشاننده آب گوارا
- ۳) خداوند زنده کننده زمین

- ## ب) باران
- ۱- بارش و نزول باران
 - ۲- باران و ذخیره سازی آب
 - ۳- باران و آثار پر خیر آن (ویژگی ها)
 - ۴- باران و زنده شدن زمین
 - ۵- باران و کیاهان
 - ۶- توحید و باران
 - ۷- معاد و باران
 - ۸- باران و ضرب المثل

باران

ب

۶ توحید و باران

۱ خداوند نازل کننده باران

بنی

آدم

پسر

عمر

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ

رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَرَ لَكُمُ الْفَلَكَ لِتَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ﴿٣٢﴾

خداؤند یکتاست که آسمان ها و زمین را آفرید، و از آسمان باران [سودمندی] فرستاد، و برای شما به وسیله آن رزقی [مناسب] از میوه ها [ای گوناگون] پدید آورد، و کشتی ها را برای شما به کار گرفت تا به فرمان او در دریا روان شوند، و نیز نهرها را برای [بهره وری] شما به خدمت گرفت «32»

أَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُرْزِنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزَلُونَ ﴿٦٩﴾

بنی

وقصہ

عمر

آیا شما آن را از ابر باران را فرود آورده اید، یا ما فرود آورنده ایم؟ «69»

باران

٦ توحید و باران

٢ خداوند نوشاننده آب گوارا

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ وَأَسْقِينَاكُمْ
مَاءً فُرَاتًا ﴿٢٧﴾

۲۷

قرآن

و در آن کوه های استوار و بلند پدید آوردم، و به
شما آبی گوارا نوشاندیم «27»

باران

ب

٦ توحید و باران

٣ خداوند زنده کننده زمین

وَلَئِنْ سَأَلْتُهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ
 مَنْ بَعْدَ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
 لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

عن طلاق

اگر از آنان پرسی چه کسی از آسمان، آبی فرستاد و زمین را به وسیله آن پس از مردنش زنده کرد؟ بی شک خواهند گفت: خدا. بگو: همه ستایش‌ها ویژه خدادست، بلکه بیشتر آنان [در گفتار و کردار خود] اندیشه نمی‌کنند «63»

فهرست *

@fosselat

- ۱) زنده کردن مردگان امری طبیعی
و روزمره در جهان
- ۲) خداوند زنده کننده مردگان است

ب) باران

- ۱- بارش و نزول باران
- ۲- باران و ذخیره سازی آب
- ۳- باران و آثار پر خیر آن (ویژگی ها)
- ۴- باران و زنده شدن زمین
- ۵- باران و کیاهان
- ۶- توحید و باران
- ۷- معاد و باران**
- ۸- باران و ضرب المثل

باران

ب

معد و باران ۷

۱ زنده کردن مردگان امری طبیعی و روزمزه در جهان

وَالذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاً بِقَدْرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ
بُلْدَهُ مَيْتًا كَذَلِكَ تُخْرِجُونَ ﴿۱۱﴾

۲۰

زنده

و آن که از آسمان، آبی به اندازه فرستاد، در نتیجه سرزینی مرده را به وسیله آن زنده کردیم، و همین گونه شما را [زنده از قبرها] بیرون می آورند «۱۱»

@fosselat

باران

ب

معد و باران ۷

خداوند زنده کننده مردگان است ۲

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ فَتَشِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَىٰ بَلْدٍ مَّيْتٍ^۸

فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ^۹

فاطمہ ۹

خداوند فرستنده بادهاست تا ابری را برانگیزند، [این] ما [هستیم که] آن را به سوی سرزمین مرده راندیم، و زمین را به وسیله آن پس از مردنش زنده کردیم، زنده شدن [مردگان] هم این گونه است «۹»

@fosselat

- ۱) حقیقت زندگی دنیا و ناپایداری آن
- ۲) زندگی دنیا مخلوطی از شیرینی‌ها و تلخی‌ها
- ۳) ترسیم دقیقی از منظره حق (توحید) و باطل (شرك)
- ۴) آثار و فواید انفاقهای خالصانه [تأثیر اخلاص در انفاق]
- ۵) نتیجه انفاق‌های ریاکاران
- ۶) زندگی دنیا و مراحل پنج گانه آن همانند باران سودمند و به هنگام

ب) باران

- ۱- بارش و نزول باران
- ۲- باران و ذخیره‌سازی آب
- ۳- باران و آثار پرخیر آن (ویژگی‌ها)
- ۴- باران و زندگاندن زمین
- ۵- باران و گیاهان
- ۶- توحید و باران
- ۷- معاد و باران
- ۸- باران و ضرب المثل

باران

ب

٨ باران و ضرب المثل

١ حقیقت زندگی دنیا و ناپایداری آن

وَاضْرِبْ لَهُم مَثَلَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَاحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَئٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾

فاطمه

برای آنان زندگی دنیا را [در فناپذیری و از دست رفتن] مَثَل بزن که مانند آبی است که از آسمان می فرستیم، پس گیاه زمین به صورتی انبوه و درهم پیچیده می روید، سپس [با گذشت زمانی کوتاه] خشک و ریز ریز گردد، که بادها آن را [به هر سو] پراکنده کنند، و خداوند بر هر کاری

تواناست «45»

باران

ب

باران و ضرب المثل ۸

زندگی دنیا مخلوطی از شیرینی ها و تلخی ها [دنیا سرای ناپایدار و موقت] ۲

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءُ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّ يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْتِ الْأَرْضَ زُخْرُفَهَا وَأَزْيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَمِيدًا كَانَ لَمْ تَفْنِ بِالْأَقْسِ
كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (۲۴)

جز این نیست که زندگی دنیا [در زودگذر بودن و پایان یافتن] مانند آبی است که از آسمان فرستادیم، پس رویدنی های زمین از آنچه مردم و چهارپایان از آن می خورند با آن آب درآمیخت، و نهایتاً رشد و نمو یافت تا جایی که زمین [سرسبزی و] زیبایی اش را [از آن همه رویدنی های متعدد و رنگارنگ، بر خود] می گیرد و آراسته می گردد، و اهل آن یقین می کنند که قدرت بر [بهره برداری از] آن [همه سرسبزی و زیبایی را] دارند، ناگهان فرمان ما در شبی یا روزی [به صورت سرمایی سخت یا صاعقه ای آتش زا یا سیلی بنیان کن] به زمین می رسد، در نتیجه همه رویدنی ها را به صورت [گیاهان خشک] دروشه درمی آوریم، که گویی دیروز [چنین سرسبزی و زیبایی] وجود نداشت، ما این گونه، نشانه هایی قدرت خود را برای اندیشمندان [که از هر رویدادی درس می گیرند] بیان می کنیم «24»

باران

ب

٨ باران و ضرب المثل

٣ ترسیم دقیقی از منظره حق (توحید) و باطل (شک)

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أُودِيَةً بِقَدْرِهَا فَاخْتَمَلَ السَّيْلُ زَيْدًا رَابِيًّا وَمِقْمَاتِ
 يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِفَاءً حَلِيَّةً أَوْ مَتَاعً زَيْدًا مِثْلَهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ
 وَالْبَاطِلَ فَأَمَا الزَّيْدُ فَيَذَهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَفْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ
 يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ (١٧)

[خداؤند] از آسمان آبی فرستاد که در دره ها و آبراه ها [سیلاب] به اندازه گنجایش آن ها جاری شد، و سیلاب ها به روی خود کفی پُف کرده را حمل کردند، و [نیز] از فلاتات که برای به دست آوردن زینت و زیور و یا ابزار و کالا بر آن آتش می افروزند، کفی [پُف کرده] چون آن [کف سیلاب] بر می آید، خداوند این گونه حق و باطل را [به امور محسوس] مُثَل می زند، اما آن کف [پُف کرده روی سیلاب و روی فلز گذاخته شده، چون هیچ اثر و سودی در آن نیست] کناری رفته، [به صورتی پراکنده متلاشی شده] از یین می رود، و اما آنچه [چون آب و زیور و زینت] به مردم سود می رساند در زمین می ماند، خداوند به این صورت مُثَل های گوناگون] بیان می کند [تا مردم در همه امور، حق و باطل را بشناسند

باران

ب

باران و ضرب المثل ۸

آثار و فواید انفاقهای خالصانه [تأثیر اخلاص در انفاق]

ن

پیشنهاد

وَمَثْلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِفَاءً مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَبْيَّنَتْ مِنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثْلٍ جَنَّةٌ بِرِزْوَةٍ أَصَابَهَا وَأَبْلَى فَاتَّ أَكَانَهَا ضُعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَأَبْلَى فَطَلْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾

و مَثْل کسانی که اموالشان را برای طلب خشنودی خداوند، و استواری نفوشان [بر انفاق و اخلاص و خشنودی حق] انفاق می کنند، مانند بوستانی است در جایی بلند که بارانی درشت قطره به آن برسد و دوچندان محصول دهد، و اگر باران درشت قطره ای به آن نرسد، باران ریز قطره می رسد [که برای شادابی بوستان و محصول دادنش کافی است]، خداوند به آنچه انجام می دهید بیناست «265»

باران

ب

باران و ضرب المثل ۸

نتیجه اتفاق های ریا کاران ۵

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْفَنِّ وَالْأَذْنِ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ

وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانِ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابْلُ فَتَرَكَهُ

صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦٤﴾

نحو

معنی

ای مؤمنان! صدقات خود را با منت نهادن [بر نیازمند] و آزار رساندن [به او] باطل نکنید، [که این کار] مانند [کار] کسی [است] که مالش را برای نمایاندن به مردم [و جلب شناگری آنان] اتفاق می کند و به خدا و روز قیامت مؤمن نیست، مثُل او مانند سنگ صیقلی صافی است که بر آن [پوشش بسیار نازکی از] خاک قرار دارد [و در آن بذری برای برداشت افسانده باشند]، که رگباری درشت و تند به آن برسد و آن را صاف [و بدون خاک و بذر] واگذارد، [اینان] به هیچ پاداشی [در برابر اتفاقی که ریا کارانه داشته اند] دست نمی یابند؛ خداوند کافران را [به کیفر کفر و ریا کاری شان] هدایت نمی کند «264»

باران

ب

٨ باران و ضرب المثل

٦ زندگی دنیا و مراحل پنج گانه آن همانند باران سودمند و به هنگام

اعلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ
 وَالْأَوْلَادِ كَمَثْلٍ غَيْرِهِ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهْيَجُ فَتَرَاهُ مُضْفَرًا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا
 وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعٌ
 الْفُرُورِ (٢٠٦)

بدانید که زندگی دنیا جز بازی و سرگرمی و آرایش و زینت، و فخرفروشی به یکدیگر و فزون طلبی در اموال و اولاد نیست، [چنین دنیایی که دارنده اش فاقد ارتباط با خدا و قیامت است] همانند بارانی است که محصول سرسبز و خوش منظره [آن کشاورزان را شگفت زده کند، سپس خشک شود به گونه ای که آن را زردرنگ ببینی، آن گاه [ریزریز و] خاشاک گردد! [چنین دنیایی برای بسی دینان] عذاب سختی در آخرت است، و [برای مؤمنان] آمرزش و رضایتی [از سوی خدا] است، زندگی دنیا [بدون ایمان] جز کالای فریبینده نیست

@fosselat

ج) معنویت باران

[استغفار از کنאהان و بھرہ مندی از نعمات]

- ۱ - اثر متقابل اعمال انسان و حوادث جهان [نزول برکات آسمانی از آثار ایمان و تقوا]
- ۲ - طلب آمرزش کناهان و بھرہ مندی از نعمتها [نوح (ع) قومش را دعوت به توبہ می کند]
- ۳ - استغفار و توبہ سبب نزول باران های پی در پی [ترک کناده وسیله جلب نعمت است]
- ۴ - استقامت در راه ایمان ، عامل بھرہ مندی از آب فراوان

معنویت باران

ج

۱ اثر متقابل اعمال انسان و حوادث جهان [نزول برکات آسمانی از آثار ایمان و تقوا]

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمْنُواٰ وَاتَّقُوا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ
 بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنْ كَذَبُوا
 فَأَخْذَنَا هُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾

۹۶

بِعْدَ

اگر اهل شهرها[ی نابود شده]، ایمان آورده بودند و [از خداوند اطاعت کرده، از محرماتش] پرهیز داشتند، درهای برکات [فراوان] آسمان و زمین را بر آنان می گشودیم، ولی [آیات ما و پیامبران را] انکار کردند، ما هم آنان را به کیفر گناهانی که همواره مرتکب می شدند [به عذابی سخت] مجازات کردیم «۹۶»

معنویت باران

۲ طلب آمرزش گناهان و بهره مندی از نعمتها [نوح (ع) قومش را دعوت به توبه می کند]

فَقَالَتْ أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَارًا {١٠} يُرْسِلُ
 السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا {١١} وَيَمْدُدُكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ
 وَيَجْعَلُ لَكُمْ جَنَاتٍ وَيَجْعَلُ لَكُمْ أَنْهَارًا {١٢}

پس [از آن] گفتم: از پروردگارتان آمرزش بخواهید که او همواره بسیار آمرزنده است «10» تا بر شما باران پی درپی و پُرریزش بفرستد «11» و شما را با اموال و فرزنداتان یاری دهد [تا از آن دو بهره کامل بیرید،] و برایتان باغ ها و نهرها پدید آورد «12»

معنویت باران

ج

استغفار و توبه سبب نزول باران های پی در پی [ترک گناه و سیله جلب نعمت است]

۳

وَيَا قَوْمَ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسَلُ
 السَّمَاءُ عَلَيْكُمْ مِذْرَارًا وَيَزْدَكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا
 تَتَوَلُّوا مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾

نحوه

معنی

ای قوم من! از پروردگارتان آمرزش بخواهید، و [بُت ها را رها کرده،] به سوی او بازگردید، تا از [ابرهای] آسمان برای شما باران فراوان و پی در پی فرستد، و نیرویی بر نیرویتان بیفزاید، [ای مردم!] مجرمانه روی [از حق] بر نگردانید! «52»

معنویت باران

ج

استقامت در راه ایمان، عامل بهره مندی از آب فراوان

۴

وَأَن لَوْ اسْتَقَامُوا عَلَى الْطَّرِيقَةِ لَأْسْقَيْنَاهُم مَاءً
 غَدَقًا ﴿١٦﴾ لِنَفْتَنَهُمْ فِيهِ وَمَن يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِ
 يَسْأَكُهُ عَذَابًا صَعِيدًا ﴿١٧﴾

۱۶

۱۷

[ای پیامبر! بگو: به من وحی شده که؛] اگر [انس و جنّ] بر راه خدا [که تنها آیین حق است] پایداری کنند از نعمت فراوان و پُرخیری بهره مندشان کنیم «۱۶» تا در زمینه [فراوانی] نعمت امتحانشان کنیم، کسی که [با غرق شدن در نعمت فراوان] از یاد پروردگارش غفلت کند، او را در عذابی سخت و روزافزون وارد می کند «۱۷»

۱) دعاهای طلب باران

- ۱ - نیایش ، هنگام طلب باران پس از قحطی و خشکسالی (صحیفه سجادیه)
- ۲ - دعا برای طلب باران [خدایا ، در این خشک سالی تمام امید ما به توست] (نهج البلاغه)
- ۳ - در مراسم نماز باران در شهر کوفه (نهج البلاغه)
- ۴ - درخواست باران های مفید (نهج البلاغه)

دعاهای طلب باران

۱ نیایش، هنگام طلب باران پس از قحطی و خشکسالی (صحیفه سجادیه دعای ۱۹)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اللَّهُمَّ اسْقُنَا الْفَيْثَ، وَ انْشِرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ بِفَيْثَكَ الْمَفْدِقِ مِنَ السَّحَابِ الْمُنْسَاقِ لِنَبَاتِ أَرْضِكَ الْمُونِقِ فِي جَمِيعِ
الْأَفَاقِ، وَ افْنِنْ عَلَى عِبَادِكَ بِإِيَّاعِ الثَّمَرَةِ، وَ أَخِي بِلَادَكَ بِيُلُوغِ الزَّهْرَةِ، وَ أَشْهِدْ مَلَائِكَتَكَ الْكِرَامَ السَّفَرَةَ بِسَقِيِّ
نَافِعِ دَائِمِ غُزْرَةِ، وَاسِعِ دِرَرَةِ، وَابِلِ سَرِيعِ عَاجِلِ، تُخَيِّبِ بِهِ مَا قَدْ مَاتَ، وَ تَرْدِبِ بِهِ مَا قَدْ فَاتَ وَ تُخْرِجِ بِهِ مَا هُوَ آتٍ،
وَ توَسِّعُ بِهِ فِي الْأَقْوَاتِ، سَحَابًا مُتَرَاكِمًا هَنِيَّا مَرِيَّا طَبَقًا مُجْلَجَلًا غَيْرَ مُلْثِ وَذَقَهُ، وَ لَا خَلْبٌ بِرَقَهُ، اللَّهُمَّ اسْقُنَا غَيْثًا
مُفِيثًا مَرِيعًا مَفْرِعاً عَرِيشًا وَاسِعًا غَزِيرًا تَرْدِبِ بِهِ النَّهِيْضَ، وَ تَجْبِرِ بِهِ الْمَهِيْضَ اللَّهُمَّ اسْقُنَا سَقِيَا تُسِيلُ مِنْهُ الظِّرَابَهُ
وَ تَفْلِيْلًا مِنْهُ الْجِبَابَهُ، وَ تَفْجِرَ بِهِ الْأَنْهَارَ، وَ تَبْتَ لَنَا بِهِ الْأَشْجَارَ، وَ تُرْخِصُ بِهِ الْأَسْعَارَ فِي جَمِيعِ الْأَمْصَارِ، وَ تَنْعَشُ بِهِ
الْبَهَائِمَ وَ الْخَلْقَ، وَ تَكْمِلُ لَنَا بِهِ طَيِّبَاتِ الرِّزْقِ، وَ تَبْتَ لَنَا بِهِ الْزَّرْعَ وَ تَدْرِبِ بِهِ الْفَرْعَ وَ تَزِيدُنَا بِهِ قُوَّهُ إِلَى قُوتَنَا.
هُمْ لَا تَجْعَلْ ظِلَّهُ عَلَيْنَا سَمُومًا، وَ لَا تَجْعَلْ بَرْزَدَهُ عَلَيْنَا حُسُومًا، وَ لَا تَجْعَلْ صَوْبَهُ عَلَيْنَا رَجُومًا، وَ لَا تَجْعَلْ مَاءَهُ عَلَيْنَا
أَجَاجًا، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَ ارْزُقْنَا مِنْ بَرَكَاتِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

دعاهای طلب باران

۱ نیایش، هنگام طلب باران پس از قحطی و خشکسالی (صحیفه سجادیه دعای ۱۹)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

خدایا، ما را بوسیله باران سیراب ساز، و رحمت را به باران فراوانست از ابری که برای رویانیدن گیاه زیبا و بهجت‌انگیز در همه آفاق زمینت روان گشته برمابگستان و با شکوفا ساختن و مایه بستن شکوفه، سرزمین‌های خود را حیاتی تازه بخش، و فرشتگان نویسنده اخبار و آثار را شاهد و ناظر بر سقايت نافعی ساز از لطف خود که مایه بخشندگیش برقرار و فیض بارندگیش دامنه‌دار باشد، تند بارانی که آنچه را که فرو مرده به فیضش زنده کنی، و آنچه را که از دست رفته است باز آری، و هر آن نعمت را که از مخزن کرمت آمدنی است به خان احسانت برآری و در دسترس خلق خود بگذاری و روزها را بوسیله آن بیفزائی، و از آسمان لطفت ابری را چشم همی داریم که انبوه و فشرده و بی‌خطر و بی‌ضرر و فراغیرنده و خروشنده باشد و بارانش خسته کننده و برقش فریب دهنده نباشد.

خدایا ما را از بارانی فریادرسی قحط زدا و رویاننده گل و گیاه خرمی بخش صhra و چمن سرسبز کننده دشت و دمن پهناور و دامنه‌دار و سرشار و مایه‌دار سیراب ساز که بوسیله آن گیاه بپا خاسته را از پژمردگی به خرمی بازاری، و فیض آن را مومیائی شکستگی گیاهان شکسته قرار دهی.

خدایا ما را چنان سقايت کن که از برکت آن آب در تل و تپه‌ها به راه اندازی و چاهها را پر آب سازی و نهرها را روان کنی، و درختان را خلعت سبز بپوشانی، و نرخ‌ها را در همه شهرها ارزان نمائی و چهارپایان و خلائق را سرزنده سازی و روزی‌های پاکیزه را برای ما کامل گردانی و کشت و زرعمان را برویانی و پستانها را پر شیر کنی و نیروئی بر نیروی ما بیفزائی.

خدایا سایه آن ابر را بر ما سوم مساز، و سردیش را بر ما شوم مگردان، و بارانش را بر ما عذاب قرار مده و آبش را در کام ما تلخ و شور مگردان.

خدایا بر محمد و آلس رحمت فرست، و برکات آسمانها و زمین را روزی ما ساز. زیرا که تو بر هر چیز کمال قدرت داری

دعاهای طلب باران

۲ دعایی برای طلب باران (خطبه ۱۱۵ نهج البلاغه)

علی (ع) :

اللَّهُمَّ قَدْ أَنْصَحَتْ جِبَالَنَا، وَأَغْبَرَتْ أَرْضَنَا، وَهَامَتْ دَوَابِنَا، وَتَحْيَرَتْ فِي مَرَابِضِهَا، وَعَجَّتْ عَجَيجُ الثَّكَالَى عَلَى أَوْلَادِهَا، وَمَلَّتْ التَّرَدُّدَ فِي مَرَاتِعِهَا، وَالْحَنِينَ إِلَى مَوَارِدِهَا ! اللَّهُمَّ فَارْحَمْ أَنِينَ الْأَنَّةِ، وَحَنِينَ الْحَانَةِ ! اللَّهُمَّ فَارْحَمْ حَيْرَتَهَا فِي مَذَاهِبِهَا، وَأَنِينَهَا فِي مَوَالِجِهَا ! اللَّهُمَّ خَرَجْنَا إِلَيْكَ حِينَ اغْتَرَّتْ عَلَيْنَا حَدَابِيرُ السَّنِينِ، وَأَخْلَفْتَنَا مَخَالِيلُ الْجُودِ، فَكُنْتَ الرَّجَاءَ لِلْمُبْتَسِسِ، وَالْبَلَاغَ لِلْمُلْتَمِسِ . نَدْعُوكَ حِينَ قَنَطَ الْأَنَامُ، وَمَنْعَ الْفَقَامُ، وَهَلَكَ السَّوَامُ، أَلَا تَوَاخِذْنَا بِأَعْمَالِنَا، وَلَا تَأْخِذْنَا بِذَنْبِنَا . وَانْشَرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ بِالسَّحَابِ الْمُبَيْعِقِ، وَالرَّبِيعِ الْمُفَدْقِ، وَالنَّبَاتِ الْمُؤْنَقِ، سَخَا وَبَلَأْ تَخِيِّ بِهِ مَا قَدْ مَاتَ، وَتَرَدَّ بِهِ مَا قَدْ فَاتَ . اللَّهُمَّ سُقِيَا مِنْكَ مَحِيَّةً مَرْوِيَّةً، تَافِهَّ عَامَّةً، طَيِّبَةً مَبَارَكَةً، هَنِيَّةً مَرِيقَةً، زَاكِيَا نَبْتَهَا، ثَامِراً فَزَعَهَا، نَاضِرَا وَرَقَهَا، تَنْعَشُ بِهَا الصَّعِيفَ مِنْ عَبَادِكَ، وَتَخِيِّ بِهَا الْمَيِّتَ مِنْ بَلَادِكَ .

اللَّهُمَّ سُقِيَا مِنْكَ تَغْشِبَ بِهَا نَجَادَنَا، وَتَجْرِي بِهَا وَهَادَنَا، وَيُخْصِبَ بِهَا جَنَابَنَا، وَتَقْبِلَ بِهَا ثَمَارَنَا، وَتَعِيشَ بِهَا مَوَاشِينَا، وَتَنْدَى بِهَا أَقَاصِينَا، وَتَسْتَعِينَ بِهَا ضَوَاحِينَا؛ مِنْ بَرَكَاتِكَ الْوَاسِعَةِ، وَعَطَائِيكَ الْجَزِيلَةِ، عَلَى بَرِيتَكَ الْمُزْمَلَةِ، وَوَحْشَكَ الْمُهْفَلَةِ . وَأَنْزَلْ عَلَيْنَا سَعَاءَ مُخْضَلَةً، مُذَرَّأً هَاطِلَةً، يَدَافِعُ الْوَدْقَ مِنْهَا الْوَدْقَ، وَيَحْفِزُ الْقَطْرَ مِنْهَا الْقَطْرَ، غَيْرَ خَلْبَ بَرَقَهَا، وَلَا جَهَامَ عَارِضَهَا، وَلَا قَزْعَ رَيَابَهَا، وَلَا شَفَانَ ذَهَابَهَا، حَتَّى يُخْصِبَ لِأَمْرَاعِهَا الْمُجَدِّبُونَ، وَيَخْيَا بِبَرَكَتِهَا الْمُسْتَوْنَ، فَإِنَّكَ (تَنْزِلُ الْفَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا، وَتَنْشِرُ رَحْمَتَكَ وَأَنْتَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ).

دعاهای طلب باران

۲ دعایی برای طلب باران (خطبه ۱۱۵ نهج البلاغه)

بارالها! کوههای ما از بی آبی از هم شکافته، زمین ما پر غبار و خشک و خالی از گیاه شده، چهارپایان ما سخت تشنه گشته و در آغل های خویش سرگردانند، همچون مادران فرزند مرده، ناله سرداده واژ رفت و آمد زیاد به چراگاه ها و روی آوردن به آبگاهها (ونیاقتن آب و علف) خسته شده اند. بارخدايا! به ناله گوسفندان، و فریاد سوزناک شتران ما، رحم فرما! بارالها! به سرگردانی آنها در راهها (از شدت گرسنگی و عطش) و ناله هاشان در آغل ها ترحم فرما! خداوند! هنگامی به سوی تو بیرون آمدیم که خشکسالی های پی در پی بر ما هجوم آورده، و ابرهای پر باران به ما پشت کرده است. تو مایه امید هر بیچاره، و حلal مشکلات هر طلب کننده ای، در این هنگام که یأس و نومیدی بر مردم چیره گشته، و ابرها از باریدن بازداشته شده اند، و حیوانات بیابان رو به هلاکت می روند، تو را می خوانیم که ما را به اعمالمان مؤاخذ نکنی، و به گناهانمان مگیری. (بارالها!) رحمت را به وسیله ابرهای پرباران، و بهار پر آب و گیاه، و گیاهان سرسبز و پر طراوت بر ما بگستران؛ بارانی دانه درشت بر ما نازل کن آن چنان که زمینهای مرده را با آن زنده کنی و آنچه را از دست رفته به ما بازگردانی! بارالها! بارانی حیات بخش، سیراب کننده، کامل، همگانی پاکیزه، پربرکت، گوارا و خرمی بخش از ناحیه خودت بر ما نازل فرما! بارانی که گیاهان پربرکت با شاخه هایی پر ثمر و برگهایی سرسبز و پر طراوت برویاند، آن گونه که بندگان ضعیفت را با آن توان بخشی و سرزمهنهای مرده را با آن زنده کنی. خداوندا! بارانی ده! که تپه ها و کوههای بلند ما را پر گیاه سازد، در دامنه ها و دشتها جاری گردد، و به تمامی سرزمین ما نعمت فراوان بخشد، میوه ها با آن به ما روی آورد، چهارپایان ما با آن زندگی کنند، سرزمینهای دورتر از ما نیز از آن بهره مند شوند، و روستاهای ما از آن مدد گیرند (همه اینها را) از برکات وسیع و گسترده و عطایای فراوان خویش بر بندگان فقیر و حیوانات وحش بیابان عنایت فرما! (خداوندا!) آسمانی مرطوب و پرباران، بارانی دانه درشت و پی درپی که قطرات آن بر اثر کثرت و شدت، یکدیگر را به پیش رانند و از خود دور سازند، نه رعد و برق بی باران و ابر بی ثمر، و نه ابرهای کوچک پراکنده و نه دانه های ریز همراه بادهای سرد. (بارانی مرحمت کن که) قحطی زده گان به نعمت فراوان رسند و از برکت آن گرفتاران خشکسالی زنده گردند، زیرا تویی که بعد از نومیدی آنها باران را فرو می فرستی و رحمت را گسترش می دهی و تو سرپرستی هستی شایسته ستایش!

دعاهای طلب باران

۳ در مراسم نماز باران در شهر کوفه (خطبه ۱۴۳ نهج البلاغه)

علی (ع) :

الا وإن الأرض التي تقلّكم والسماء التي تظلّكم مطیعتان لريکم وما أضيختا تجودان لكم ببركتهما توجعا لكم ولا زلفة إليکم ولا لخير ترجوانه منکم ولكن أمرتا بمنافعکم فأطاعتكم وأقيمتا على حدود مصالحکم فقامتا إن الله يبتلى عباده عند الأعمال السيئة بنقص الثمرات وحبس البركات وإغلاق خزائن الخيرات ليتوب تائب ويقلع مقلع ويذكر متذكر ويُزدجر مُزدجر وقد جعل الله سبحانه الاستغفار سبباً لدرور الرزق ورحمة الخلق فقال سبحانه : (استغفروا ربکم إنه كان غفاراً * يرسل السماء عليکم مدراراً * ويهدىكم بأموال وبنين ويجعل لكم جنات ويجعل لكم أنهاراً). فرحم الله امراً استقبل توبته واستقال خططيته وبادر منيته! اللهم إنا خرجنا إليك من تحت الأستار والأكنان وبعد عجيج البهائم والولدان راغبين في رحمتك وراجين فضل نعمتك وخائفين من عذابك ونقمتك اللهم فاسقنا غيثك ولا تخعلنا من القاطنين ولا تهلكنا بالسنين (ولا تؤاخذنا بما فعل السفهاء منا) يا أرحم الراحمين اللهم إنا خرجنا إليك نشكو إليك ما لا يخفى عليك حين جاءتنا المضائق الوعرة وأجاءتنا المقاطع المجدبة وأعيتنا المطالب المتعرّفة وتلامحت علينا الفتنة المستضعيه اللهم إنا نسائلك إلا ترددنا خائبين ولا تقلينا واجدين ولا تخاطبنا بذنبينا ولا تقاييسنا بأعمالنا اللهم انشر علينا غيثك وبركتك ورزقك ورحمتك واسقنا سقياناً ناقعة مزوّيه مغشية تنبت بها ما قد فات وتحيي بها ما قد مات نافعه الحيا كثيرة المجنّى تزوّي بها القيعان وتُسيل البطنان وتستورق الأشجار وتُرخص الأسعار إنك على ما تشاء قدِير).

دعاهای طلب باران

۳ در مراسم نماز باران در شهر کوفه (خطبه ۱۴۳ نهج البلاغه)

آگاه باشید زمینی که شما را بردوش خود حمل کرده، و آسمانی که بر سر شما سایه افکنده، هر دو مطیع فرمان پروردگار شما هستند، این دو برکات خودرا همواره به شما می بخشنند، ولی نه به خاطر ترس از شماست، نه برای تقریب به شما و نه از جهت انتظار نیکی و پاداشی از طرف شما، بلکه (از سوی خدا) مأمور رساندن منفعت به شما هستند، به فرمان او گردن نهاده اند، و به آنها دستور داده شده است که قیام به مصالح شما نمایند، و چنین کرده اند.

خداؤند بندگان خویش را هنگامی که اعمال بد انجام دهند، به کمبود میوه ها و جلوگیری از نزول برکات آسمان و بستن درهای گنجهای خیرات مبتلا می سازد، تا توبه کاران توبه کنند، گنهکاران دست از گناه بکشند، پندپذیران پند گیرند، و عاصیان از معصیت باز ایستند.

خداؤند سبحان استغفار از گناه را، سبب فزونی رزق و مایه رحمت خلق قرار داده است، و (در قرآن) چنین فرموده است: «از پروردگار خویش آمرزش بطلبید، که او بسیار آمرزنده است، برکات خویش را از آسمان بر شما فرو می فرستد، و با بخشش اموال و فرزندان، شما را کمک می کند، و باغهای سرسبز و نهرهای جاری در اختیارتان قرار می دهد» پس رحمت خدا بر آن کس که به استقبال توبه بشتاد، از خطای خویش پوزش طلبد و (با اعمال صالح) بر مرگ پیشی گیرد.

بار خدایا ! ما از خانه ها و از زیرپوششها و سقفها، پس از شنیدن ناله حیوانات و صدای دلخراش کودکان، بیرون آمدیم، در حالی که اشتیاق به رحمت، و امید به فضل و نعمت تو، و ترس از عذاب و کیفرت داریم.

بار خدایا ! بارانت را بر ما فرو فرست، ما را سیراب کن، از درگاهت مأیوس برمگردان، با خشکسالی و قحطی ما را هلاک مکن، و به اعمال ناشایسته ای که بی خردان ما انجام داد ما را مؤاخذه مفرما، ای ارحم الراحمین !

خداؤندا ! ما به سوی تو آمده ایم تا از چیزی شکایت به درگاهت آوریم که از تو پنهان نیست، هنگامی که مشکلات طاقت فرسا ما را به درگاه تو فرستاده، و خشکسالی و قحطی به ناچار ما را به این جا آورده، نیازها فوق العاده ما را خسته کرده، و فتنه های سخت پی درپی دامان ما را گرفته است.

دعاهای طلب باران

۴ علی (ع) و دعای باران [باران های مفید] (حکمت ۴۷۲ نهج البلاغه)

امیر المؤمنین علیه السلام:

«فِي دُعَاءِ اسْتَسْقَى بِهِ:
اللَّهُمَّ اسْقِنَا ذُلْلَ السَّحَابِ دُونَ صِعَابِهَا.»

امام(ع) در دعایی که برای درخواست باران کرده، عرضه می دارد: خداوند! بهوسیله ابرهای رام به ما باران عنایت کن نه بهوسیله ابرهای سرکش (و خطر آفرین)

نهج البلاغه ، حکمت ۴۷۲

* شکر گذار آب شیرین باشیم [نعمت بی بدیل]

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ

به من خبر دهید این آبی که می نوشید
أَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ

آیا شما آن را از ابر باران زا فرود آورده اید، یاما
 فرود آورنده ایم؟

لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أَجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ

اگر اراده کنیم شور و تلخش می کنیم، پس چرا شکر
 [نعمت های بی شمار مرا] به جانمی آورید؟

سوره واقعه آیات ۶۸ الی ۷۰

هر کجا آب است، آبادانی است
 هر کجا آب نیست، خراب و فانی است

* دعای نوشیدن آب

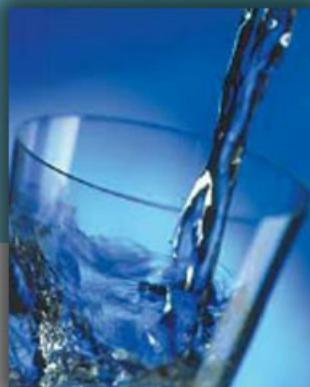
پیامبر اکرم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم هنگام نوشیدن آب، این دعا را می خواند:

قال رسول اللہ علیہ السلام :

**«الحمد لله الذي لم يجعله
اجاجاً بذ نو بنا و جعله عذباً
فراتاً بذ نعمته»**

ستایش از آن خدایی است که آن را
به سبب گناهان ما شور قرار نداد؛
بلکه به سبب نعمتش آن را گوارا و
شیرین قرار داد.

الكافی، ج ۶، ص ۳۸۶، به نقل از مفاتیح الحياة ص ۷۱۰

* نهی از زیاده روی در آشامیدنی‌ها [خداؤند اسراف کاران را دوست ندارد]

وَكُلُوا وَاشْرِبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾

نحو

معنی

و بخورید و بیاشامید و زیاده روی نکنید! زیرا خداوند اهل زیاده روی را دوست ندارد «31»

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَاتٍ مَغْرُوشَاتٍ وَغَيْرِ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلَهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرَّمَانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرِ مُتَشَابِهٍ كُلُوا

مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَأَتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٤١﴾

نحو

معنی

خداؤند کسی است که باغ‌هایی برآورده باشد بر داریست [چون درختان انگور، و باغ‌هایی بدون داریست] [چون درختان استاده برته و ساقه]، و درخت خرما، و کشت و زرع با محصولات گوناگون، و زیتون، و انار شیبه به هم و بی شیاهت به هم بدبند آورده است، از میوه‌های آن ها [چون میوه داد بخورید! و حق [شرعی] آن را روز چیدنش [به مستحقان] پردازید! و از زیاده روی [در هزینه کردن و خوردن] پرهیزند] زیرا خداوند اهل زیاده روی را دوست ندارد «141»

* بیانات امام خامنه‌ای حفظه الله در خصوص اصلاح الگو مصرف آب

فرازهایی از بیانات مقام معظم رهبری
در خصوص اصلاح الگوی مصرف آب

کشور ما، کشور پرآبی نیست.

ما مردم ایران باید حداکثر صرفه‌جویی در آب را انجام دهیم.
من از عموم مردم و مسئولین درخواست می‌کنم به سمت
اصلاح الگوی مصرف بروند.

صرفه‌جویی به معنای مصرف نکردن نیست، بلکه صرفه‌جویی
به معنای درست مصرف کردن، به جا مصرف کردن، ضایع
نکردن، مصرف را کارآمد و ثمربخش کردن است.

اسراف یعنی تضییع نعمت الهی، یعنی نشناختن قدر نعمت الهی.

